

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.378/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. október 13. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. évi május hó 20. napján kihirdetett 12.B.943/2007/24. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség 2007. június 20. napján B.6256/2006/6-I. szám iratában emberölés bűntettének kísérlete miatt emelt vádat a vádlott ellen

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. február 26. napján meghozott 12.B.943/2007/17-I. számú végzésével megállapította, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérleteként minősülhet.

2008. május 20. napján kihirdetett 12.B.943/2007/24. számú ítéletével a megyei bíróság avádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. tétele) miatt 2 év 6 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról és a vádlottat kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A határozatot a vádlott és védője tudomásul vette, az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére téves jogi minősítés miatt és a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

Írásban benyújtott indokolásában kifejtette, hogy az emberölés büntettének kísérletével szemben a bíróság tévesen minősítette a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés kísérletének. Álláspontja szerint a bíróság tévedése abból eredt, hogy nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, miszerint a vádlott a bosszú szándékával, előzetes szóváltás nélkül csapott a kezében lévő balta élével az ülő testhelyzetű, s emiatt a védekezésre korlátozottan képes sértett feje felé, akinek élete csak elhajolásának köszönhetően nem került veszélybe. Nem vette továbbá figyelembe a vádlottnak a sértett rokonai felé tett kijelentését és azt, hogy a cselekményt követően közömbös magatartást tanúsított a sértett sérüléseit illetően.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője mind Bf.228/2008/1-I. számú átiratában, mind a nyilvános ülésen osztotta a benyújtott fellebbezésben foglaltakat, miszerint összességében a vádlott ölési szándéka állapítható meg.

A másodfokú eljárásban kirendelt védő színvonalas perbeszédében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, mivel álláspontja szerint a bíróság helyes indokok alapján döntött a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés kísérleteként való minősítésekor, ugyanakkor jogesetekkel támasztotta alá, miért nem volt megállapítható a vádlottnak a sértett életének kioltására irányuló szándéka.

A bejelentett fellebbezés nem alapos.

A Debreceni Ítéltábla az ügyészi fellebbezésre tekintettel a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság határozatát az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során azt állapította meg, hogy a megyei bíróság az elsőfokú eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte. A bíróság által megállapított tényállás teljes mértékben megalapozott, ellentmondástól és a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, alkalmas a felülbírálatra, ezért az ítéltábla azt a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdésére tekintettel irányadónak tekintette.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére vonatkozóan és törvényesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének, ebből következően az ügyész eltérő jogi minősítés megállapítására irányuló indítványa nem foghatott helyt.

A jogalkalmazó számára az életveszélyt okozó testi sértés büntettének és az emberölés büntettének elhatárolásához - értelemszerűen ezen bűncselekmények kísérletének esetében is - a bírósági gyakorlaton túl a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelve nyújt támpontot. Ennek megfelelően a bíróság a tárgyi és alanyi körülmények feltárása és elemzése, kölcsönös összefüggésükben való mérlegelése alapján alakította ki álláspontját a cselekmény jogi minősítését illetően.

Az elsőfokú bíróság tényállásában rögzítette, hogy a vádlott a bűncselekmény helyszínére magával vitt eszközök közül a kisebbik, 860 gramm súlyú, 35,7 cm nyélhosszúságú, 9,5 cm élhosszúságú kisbaltával kis erővel az ülő testhelyzetű sértett feje felé csapott. A csapás elől kitérni próbáló sértettet a csapás fejének jobb oldalán érte, onnan lecsúszva az él a felsőruházatot átvágva a sértett jobb vállát sebezte meg.

Az eljárás során beszerzett aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg a megyei bíróság, hogy a sértett a fent részletezett módon a jobb oldali halántéktájon lebenyes vágott sebet, a jobb kulcscsont felett pedig 6 cm-es vágott sebet szenvedett, amely sérülések külön-külön és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamúak. A szakértő szerint a sérüléseket kis, pontosabban érintőleges behatással okozták az ismertetett paraméterekkel rendelkező baltával. Összességében azt állapította meg, hogy a sértettnek az ütés előli elhajlását, valamint a sértett testtájékokat figyelembe véve, fennállt a súlyosabb, akár életveszélyes sérülés bekövetkezésének veszélye.

A bíróság azt is megállapította, hogy a vádlott az „Ugye megmondtam, hogy visszajövök!” kifejezés kíséretében csapott a sértett feje irányába, amely kifejezés arra utalt, hogy a vádlott az őt két nappal korábban ért sérelmet akarta a sértetten megtorolni. Olyan kijelentésről nem számoltak be a tanúk, amely arra utalt volna, hogy a vádlott ölési szándékkal érkezett volna a helyszínre. A körülmények feltárása során kiderült ugyanakkor az is, hogy a vádlott téves értesülések miatt támadt a sértetre, mivel őt korábban nem a sértett, hanem harmadik személy bántalmazta.

Tény, hogy a vádlott a baltával történő csapást követően újabb támadást nem intézett a sértett ellen, s a szobába éppen megérkező fiai felszólítására önként hagyta el a házat.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a terhelt elkövetéskori tudatállapotának vizsgálatakor figyelmen kívül kell hagyni azt a körülményt, miszerint a cselekmény elkövetésekor súlyos fokú alkoholos állapotban volt. Ez ugyanis önhibájából következett be, s ily módon nem eredményezhette azt, hogy a bíróság az elkövetéskori beszámítási képességét korlátozottnak minősítse.

Egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak a vádlott tudattartalmát befolyásoló körülmények elemzéséből levont következtetésével is, amely alapján a cselekményt életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérleteként minősítette. E szerint a vádlott magatartását az őt korábban ért sérelem váltotta ki, amely sérelmet azonban csupán testi sértés okozásával kívánt megtorolni, kizárható, hogy a sértett halálát kívánta volna, vagy az, hogy ilyen eredmény bekövetkezése a tudatában felmerült és abba belenyugodva cselekedett volna. Tekintettel azonban az általa használt eszköznek az élet és testi épségre való veszélyességének kiemelkedő voltára, valamint arra, hogy azzal a sértett feje felé csapott, kétséget kizáróan megállapítható, hogy tudatának felfokozott idegállapota és ittassága ellenére is át kellett fognia, hogy az ismertetett módon életveszélyes sérülést okozhat a sértettnek. A testi sértés okozására vonatkozóan tehát egyenes, míg az életveszélyes eredmény bekövetkezését illetően eshetőleges szándék vezérelte.

Összességében helytálló a tárgyi és alanyi tényezők vizsgálatából eredő, mind a megyei bíróság, mind a másodfokon kirendelt védő által eseti döntésekkel alátámasztott azon okfejtés, amely szerint az emberélet kioltására alkalmas eszköz használata ellenére nem volt megállapítható a vádlott ölési szándéka. Figyelembe véve a magánál tartott nagyobb méretű balta használatának lehetőségét is, helyzeti és erőfölényét kihasználva a vádlott képes lett volna a nagyobb erővel és több alkalommal is a sértett életfontosságú szervén sérülést okozni, azonban ütése egyszeri és csupán kis erejű volt. Ebből következően a jogi minősítés megváltoztatására irányuló ügyész fellebbezés nem lehetett alapos.

A cselekmény jogi minősítése tehát törvényes, a megyei bíróság helyesen értékelte a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket is, így az ítélet tábla szerint a kiszabott fő és mellékbüntetés a Btk. 37. § és 83. §-ában megfogalmazott büntetési célok, az általános és speciális prevenció érvényesüléséhez szükséges, ám egyben elégséges is.

A megyei bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés értelmében helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét az ítélet tábla a védő tárgyaláson való részvétele és az irattanulmányozással eltöltött idő alapján állapította meg, annak viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdés értelmében döntött.

Debrecen, 2008. október 13.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.943/2007/24. számú ítélete 2008. október 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2008. október 13.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke